

се откри презъ 1922 година на основание § 122 отъ устава и функционира по специаленъ уставъ, одобренъ отъ Министерството на външните работи и на изповѣданията съ заповѣдь № 2006 отъ 29 августъ 1922 г. То е средно духовно учебно заведение и свършилите курса му иматъ право да заематъ свещенослужителска длъжност и да бѫдатъ назначавани секретари по териятски дѣла при мюфтийствата.

Училището се управлява отъ Главното Мюфтийство и се издѣржа отъ специаленъ фондъ, образуванъ отъ такси, които се събиратъ отъ мюфтийствата специално за издръжката му.

Програмата му е наредена по начинъ да даде нужната подготовка на свършилите курса да бѫдатъ учители въ мюсюлманските училища въ България. Министерството на народното просвѣщение е признало вече това тѣхно право.

Освенъ духовното училище, „Медресетои—Нювабъ“ съществуватъ още 9 духовни училища — нисши медресета, отъ които се комплектува свещенослужителския персоналъ. Въ тѣхъ следватъ около 470 ученика.

Медресетата водятъ своето обучение по програма изработена отъ Главното мюфтийство. Управляватъ се отъ настоятелства и се издѣржатъ отъ собствени вакжфски имоти и отъ помощи, които се отпушатъ отъ мюсюлманските вѣроизповѣдни общини.

Мюсюлмански духовни сѫдилища

Мюсюлманските духовни сѫдилища сѫ три степени: 1. първоначални духовни сѫдилища и 3. висшъ духовенъ сѫдъ.

При всѣко мюфтийство или мюфтийско намѣстничество има единъ първостепененъ духовенъ сѫдъ. Сѫдия при тѣхъ е мюфтията или мюфтийския намѣстникъ. Той е еднолична властъ.

Въззвивните духовни сѫдилища не сѫ още учредени.

Висшиятъ духовенъ сѫдъ е колегиално учреждение и заседава при Главното мюфтийство. За сега той нѣма още пъленъ съставъ. Състои се отъ главния мюфтий и двама висши духовни сѫдии. Главния мюфтий по право е председателъ на сѫда.

На мюсюлманските духовни сѫдилища сѫ подсѫдни само предвидените въ чл. 1222 на закона за гражданското сѫдопроизводство дѣла, а именно: 1. дѣла по лични и имуществени отношения между съпрузи; 2. дѣла по лични и имуществени отношения между родители и деца; 3. дѣла бракоразводни; 4. дѣла за недействителни бракове; 5. дѣла за законността на раждането и препирни по наследство, както по закона така и по завещание.

Мюсюлманите се сѫдятъ по тѣхния свещенъ законъ — Шезията. Въ мюсюлманските духовни сѫдилища се прилагатъ Шезията, шезиятското сѫдопроизводство и следните глави отъ закона за гражданското сѫдопроизводство: книга I гл. 2, 3, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12 и 13; книга II гл. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 14, 15, 16, 17 и 18; книга III гл. гл. 1 и 2; книга IV гл. гл. 1 и 2 и книга V.

Всички изброени по-горе дѣла се гледатъ въ първостепените духовни сѫдилища и могатъ да се обжалватъ предъ висшиятъ духовенъ сѫдъ. Необжалваните решения на първостепените духовни сѫдилища се преглеждатъ отъ главното мюфтийство d'office, следъ което, ако не сѫ отмѣнени добиватъ окончателна законна сила.

Решенията на мюсюлманските духовни сѫдилища се привеждатъ въ изпълнение отъ сѫдия-изпълнителитъ при съответните окръжни сѫдилища, по определение на последния.